

ГЛАВА ВТОРА.

Напомниованъ-е на всички Православны; добрѣ да са пазъкъ отъ Протестански тѣ наўки.

Іоце ї на народоначалници тѣ; да си пазъкъ стадо то; што це даватъ от-говоръ на страшныѧ сѣдїѧ: като имъ са напомнѣ ї заради Западни тѣ слѣчки, ї ўбийства; че ако бы ї твка да стане; тѣ це еж причинна.

Ако вѣхте почѣствовалы въ сърдца-
та си! ехъ кой начинъ, ехъ каква дѣ-
вна скрѣбъ, ехъ какво сърдечно вѣзды-
шанъ-е йзлагамъ твя мои (ако ї недо-
статочны) ехѣты; быхте ї вѣй са съдрѣ-
жилы въ скрѣбъ-та ми! съединилы си бых-
те вѣздышаніѧ тл! оўчастници вѣхте ста-
налы на жалостъ-та ми! сирч. „жалостъ
бѣтъ сиѣсть мѧ.“

О, братіе ї пріятѣли! молїжи са отъ
сърдечна любовъ! пріимете този нашъ ех-
ѣты: недѣйтѣ становъа прест҃жници на
преданіѧ та; които са ги предали намъ
свѧты тѣ Божественны Отцы, ї наставни-
ци тѣ наши: но което са намъ предали;
мено да дръжимъ: които путь са напра-
вили; йзъ него да връшимъ: недѣйтѣ слѣ-